

Protocol

Zieke Kinderen

1. Beleid rondom zieke kinderen

1.1 Ziek of niet ziek

Elke pedagogisch medewerker kent het probleem: een kind dat hangerig en snotterig is en niet goed meedoet in de groep. Is dit kind ziek of niet? En wat doe je ermee? Hieronder staat beschreven hoe er binnen Bso Marlon wordt omgegaan met een ziek kind op de groep. Er staan tips en richtlijnen beschreven. Dit beleid is in overeenstemming met de richtlijnen en adviezen van de GGD.

1.2 Wanneer is een kind ziek

Soms is het meteen duidelijk dat een kind ziek is, maar meestal begint het met een gevoel of vermoeden. Als pedagogisch medewerker voel je vaak feilloos aan wanneer het kind zich anders gedraagt dan normaal. In dit soort gevallen is het goed om het kind nader te observeren om erachter te komen of het kind zich ziek of niet lekker voelt. Je kunt het kind observeren en je de volgende zaken afvragen:

- Speelt het kind zoals je van hem/haar gewend bent?
- Praat het kind zoals je gewend bent?
- Reageert het kind op wat je zegt of doet?
- Voelt het warm aan? Eventueel temperatuur opmeten.
- Huilt het vaker of langer dan anders?
- Drinkt het kind voldoende?
- Gaat het naar de wc en wat is het resultaat?
- Wil het kind steeds liggen of slaapt het meer dan anders?
- Klaagt het kind over pijn?

Niet elke gedragsverandering wordt door ziekte veroorzaakt en het is ook niet de bedoeling dat je als pedagogisch medewerker een diagnose gaat stellen. Het gaat erom dat je kunt beslissen of het kind op de groep kan blijven, of je de ouders moet waarschuwen, of dat je misschien zelfs direct een arts moet inschakelen. Overleg eventueel met je leidinggevende over de te nemen stappen.

1.3 Kan het kind op de groep blijven

De beslissing of een kind al dan niet op de groep kan blijven wordt in principe genomen door de pedagogisch medewerker, eventueel na overleg met de leidinggevende. Het belang van het zieke kind staat hierbij voorop, maar er dient ook rekening te worden gehouden met het belang van de andere kinderen en de pedagogisch medewerker zelf. Een kind wat zich ziek voelt en niet met het normale dagprogramma mee kan doen, kan beter niet op de opvang blijven. Simpelweg omdat er niet voldoende faciliteiten zijn om goed voor dit kind te kunnen zorgen. Daarnaast heb je als leidster de zorg voor meerdere kinderen en zijn er nauwelijks mogelijkheden om aan een ziek kind de noodzakelijke extra aandacht te geven. Tevens kan bij besmettelijke ziekten de bescherming van de gezondheid van de groepsgenoten een reden zijn om het kind niet toe te laten. Het om deze redenen van zieke kinderen gebeurt echter alleen bij enkele zeer ernstige infectieziekten. Tevens kan het zo zijn dat bij bepaalde ziekten contact opgenomen moet worden met de GGD, overleg altijd met de leidinggevende.

1.4 Beleid bij besmettelijke ziekten

In het paragraaf 3 Infectieziekten wordt op het beleid bij besmettelijke ziekten ingegaan.

1.5 Wanneer moeten de ouders worden gewaarschuwd

Als een kind zich duidelijk niet lekker voelt en je bent van mening dat dit kind niet op de groep kan blijven neem dan contact op met de ouders. Bespreek met de ouders waarom je vindt dat het kind opgehaald moet worden en maak afspraken over het tijdstip waarop het kind gehaald wordt. Het is

voor werkende ouders vaak lastig om hun kind onverwacht te moeten ophalen. Daarom is het belangrijk dat zij bij het kennismakingsgesprek op de hoogte worden gesteld van de regels over de toelating van zieke kinderen. In het kindregistratie formulier, moeten ouder(s)/verzorger(s) dan ook een back-up adres noteren (opa/oma/buren) zodat er altijd iemand in noodgevallen te bereiken is. Indien het kind zich niet lekker voelt maar je bent van mening dat het kind wel op de opvang kan blijven neem dan toch contact op met de ouders. Ouders vinden het vaak erg belangrijk om te weten hoe het met hun kinderen gaat, en hebben op deze manier altijd de mogelijkheid om hun kind uit eigen beweging op te halen.

1.6 Wanneer moet een ziek kind worden opgehaald

- Als een kind te ziek is om aan het dagprogramma deel te nemen.
- Als de verzorging te intensief is.
- Als het de gezondheid van andere kinderen in gevaar brengt.

1.7 Wanneer wordt er een huisarts ingeschakeld

In principe is bij ziekte van een kind de ouder degene die de huisarts inschakelt. Alleen als er acute hulp nodig is schakel je, na overleg met de leidinggevende, direct een arts in.

2. Hoofdluis

Hoofdluis is geen ziekte, echter hoofdluis is heel vervelend voor het hele gezin. Luizen zijn kleine, grauwe beestjes van twee à drie millimeter lengte. De eitjes (neten) hebben een witgele kleur, lijken op roos maar zitten vastgekleefd aan het haar. Hoofdluis veroorzaakt jeuk. Iedereen kan hoofdluis krijgen, hoofdluis komt juist vooral voor in schoon haar (vet haar is te “glad” en daar heeft de luis geen “grip”). Als wij via een ouder(s)/verzorger(s) of de school te horen krijgen dat er luizen zijn geconstateerd moeten er maatregelen genomen worden. Als het bij de BSO wordt geconstateerd dienen alle jassen in plastic zakken aan de kapstok te worden gehangen. Als het een melding is die door ouder(s)/verzorger(s) wordt gedaan en het kind is in de afgelopen periode op de BSO geweest, dan dient het volgende te worden gedaan:

- Was als deze aanwezig zijn de verkleedkleden en ander textiel dat mogelijk in aanraking is gekomen met het kind op tenminste 60° C. Niet wasbare voorwerpen gedurende een week in een afgesloten plastic zak bewaren, of 24 uur in de vriezer stoppen. Luizen zijn dan dood.
- Kammen en borstels met heet sop schoonmaken (tenminste 60° C).

Kinderen met hoofdluis worden niet geweerd. In de regel loopt de communicatie over hoofdluis via school waarna ouder(s)/verzorger(s) de nodige maatregelen nemen en het kind “behandelen”. Indien bij de overdracht van school gemeld wordt dat een kind hoofdluis heeft wordt gevraagd door ons of de ouder(s)/verzorger(s) al geïnformeerd zijn, zo niet dan worden ouder(s)/verzorger(s) door de BSO ingelicht tijdens de overdracht bij het ophalen van het kind. Wanneer er hoofdluis op de groep is geconstateerd, wordt bij de groep de poster er is hoofdluis geconstateerd opgehangen. Wanneer kinderen zelfstandig naar huis mogen krijgen zij een standaardbriefje er is hoofdluis geconstateerd mee. Kinderen worden niet door de pedagogisch medewerker op de groep behandeld. De beste behandeling tegen hoofdluis bestaat uit een combinatie van het gedurende twee weken dagelijks kammen van het haar met een luizenkam en het gebruik van een goede shampoo/lotion. Uit voorzorg behandelen met lotions heeft geen zin, het voorkomt geen besmetting. Het is van belang dat het hele gezin en de omgeving behandeld wordt (inclusief autostoeltjes, beddengoed, jassen, mutsen etc).

3. Infectieziekten

Onder infectieziekten wordt verstaan alle soorten besmettelijke ziekten. Voor een beschrijving van alle infectieziekten kan gekeken worden in *Infectieziekteboekje GGD (Er heerst)*.

3.1 Stappenplan

Als zich bij de BSO een infectieziekte voordoet waarbij mogelijk maatregelen nodig zijn (hiervoor eventueel brochure “er heerst...” van de GGD met infectieziekten raadplegen), dan dienen de volgende stappen genomen te worden:

1. Contact opnemen met ouders, aangeven dat contact met GGD wordt opgenomen, hierbij toestemming vragen (indien nodig) om GGD contact op te laten nemen met huisarts.
2. Bepalen of er kinderen in de groep zijn die extra risico lopen om ernstig ziek te worden als zij een infectie oplopen.
3. Contact opnemen met de GGD Drenthe:
Tijdens kantooruren;
(0592) 306306
infectieziekten@ggdrenthe.nl
Buiten kantooruren;
Meldkamer Noord Nederland, (088) 0230617
4. De GGD Drenthe neemt in de meeste gevallen contact op met de huisarts van het zieke kind om na te gaan of het daadwerkelijk om de betreffende ziekte gaat, of en welk onderzoek is gedaan en of het kind medicijnen heeft gekregen. Daarnaast inventariseert de GGD hoeveel kinderen ziek zijn.
5. GGD komt met advies ‘op maat’, zoals
 - Aanvullende hygiënische maatregelen,
 - moeten ouders wel of niet geïnformeerd worden en
 - hoe het informeren van de ouders het beste kan worden aangepakt.
6. Afhankelijk van advies acties uitzetten, voorbeelden van te nemen acties zijn:
 - brief aan ouders opstellen
 - brief aan ouders meegeven, opsturen of huis-aan-huis bezorgen
 - informatiebijeenkomst organiseren (in geval van een ernstige ziekten)
7. Overleg met GGD over wel of niet toelaten van zieke kinderen bij de BSO. Redenen voor het weren van zieke kinderen kunnen zijn:
 - De gezondheid van het kind zelf (kind is te ziek om te komen; kind kan niet de nodige zorg en aandacht krijgen);
 - De volksgezondheid (risico op verspreiding van de infectieziekte naar andere kinderen of naar de groepsleiding); richtlijnen hiervoor zijn per ziekte te vinden in de brochure “er heerst...” van de GGD.

Indien een kind tijdens het verblijf bij de BSO ziek wordt, houdt het dan zoveel mogelijk apart van de andere kinderen en regel zo spoedig mogelijk dat het kind wordt opgehaald door de ouder(s)/verzorger(s). Wanneer de situatie als ernstig wordt ingeschat, kan contact opgenomen worden met de huisarts van het zieke kind of van de BSO.

3.2 Meldingsplicht

Kinderdagverblijven, peuterspeelzalen en scholen zijn wettelijk verplicht om het verhoogd voorkomen van een aantal aandoeningen die vermoedelijk besmettelijk zijn te melden bij de GGD. Buitenschoolse opvang is niet verplicht dit te melden, met uitzondering van vakantieperioden.